

اسکواش (squash)

اسکواش (squash) یکی از بازیهای ورزشی است که با شرکت دو نفر یا دو گروه دو

نفری به وسیله راکتی شبیه راکت تنیس و توپی کوچک و لاستیکی در سالنی

مخصوص بازی می شود. بازی کنان به نوبت توپ را با راکت، پیش از آنکه دو بار به

زمین بخورد، به هر یک از دیوارها می زند. کوشش بازی کنان بر این است که تا پایان

یک دور بازی توپ از ضربه خوردن باز نماند و آن را، به نوبت، به دیوارها بکوبند.

سالن بازی به شکل مکعب مستطیل است و جای بازی روی دیوارهای سالن و کف آن

با خط های قرمز مشخص شده است. در بازی های دو نفره و چهارنفره طول و عرض

و ارتفاع جای بازی متفاوت است. کف سالن از چوب یا سیمان ساخته شده است.

راکت اسکواش شبیه راکت تنیس است، با این تفاوت که دسته آن بلند تر و سر آن

گرد تراست. توپ اسکواش شبیه توپ گلف و تو خالی است. قطر آن در حدود ۴

سانتی متر و جنس آن از لاستیک سفت و سیاه رنگ است. بازی کنان لباس ورزشی یا

گرم کن می پوشند و کفش تنیس به پا می کنند.

در بازی اسکواش شرایط سنی خاصی در نظر گرفته نشده است. زن و مرد، در هر

سنی که باشند، می توانند در این بازی شرکت کنند. بازی با سرویس کردن توپ به

وسیله یکی از بازی کنان دو گروه حریف آغاز می شود. سرویس کننده در قسمت

مخصوص سرویس می ایستد و توپ را طوری به دیوار روبه رو می زند که به قسمت بالای خط سرویس برخورد کند. اگر سرویس کننده بار اول خطا کرد، یک بار دیگر

هم می تواند توپ را سرویس کند. اگر بار دوم هم خطا کرد، یک امتیاز از دست می دهد. پس از بازگشت توپ، نوبت بازی با یکی از بازی کنان گروه دیگر است. این بازی کن باید پیش از اینکه توپ دوباره به زمین برخورد کند، آن را با راکت به دیواره ها و سرانجام به دیوار روبرو بزند. بازی کنی که نتواند توپ را بزند، یا توپ را پس از دو بار برخورد به زمین بزند یک امتیاز از دست می دهد. بازی کنی که توپ را به

بیرون از خط های قرمز بالای دیواره ها بزند، یک امتیاز از دست می دهد.

در سراسر عرض دیوار روبرو یک صفحه فلزی به فاصله ۴۸ سانتی متر از کف زمین نصب شده است. این صفحه فلزی خارج از جای بازی به شمار می آید. اگر بازی کنی توپ را به این صفحه بزند، نیز یک امتیاز از دست می دهد.

هر بازی کن می تواند توپ را پیش از زدن به دیواره روبرو و پیش از اینکه دو بار به زمین برخورد کند، به هر یک از دیواره های دیگر سالن بازی بزند تا توپ با برخورد به این سه دیوار در اختیار او قرار گیرد.

روش های انگلیسی و آمریکایی این بازی تا اندازه ای با هم متفاوت اند. در بازی به روش آمریکایی، بازی کن یا گروهی که ۱۵ امتیاز به دست بیاورد، برنده آن دور از

بازی است. در بازی به روش انگلیسی، بازی کن یا گروهی که ۹ امتیاز به دست

بیاورد، برنده آن دور از بازی است. بازی کن یا گروهی برنده نهایی بازی است که ۳

دور از ۵ دور بازی را از حریف برنده باشد.

اسکواش در حدود سال ۱۸۵۰ م در انگلیس و نزدیک به ۳۰ سال بعد در ایالات

متحده آمریکا معمول شد. از آن پس، اسکواش در کشورهای اروپا، آمریکای لاتین،

کانادا و استرالیا نیز رواج پیدا کرد. این بازی چند سالی است که در میان بعضی از

ورزشکاران ایرانی نیز معمول شده است.